

[Christmas Møller.]

dog ogsaa til mig. Jeg vil paa den Foranledning, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen her har givet, gerne sige, at mit Indtryk fra et 4-aarigt Samarbejde i Rigsdagens Valutaudvalg med Kontorchef Cohn og med Administrationen af Nationalbankens Valutakontor har været det, at til Trods for Opgavens overordentlige Vanskelighed er der slidt i det, er der gjort et overmaade hæderligt, reelt og godt Arbejde — hvad jeg maaske ogsaa kan sige om den nuværende Ledelse —, og Staten lægger utvivlsomt et umaadeligt Arbejde paa forholdsvis faa Skuldre og bærer derigennem et Ansvar for, at det ikke altid kan gaa saa hurtigt, som vi kunde ønske det. Det ønsker jeg gerne at sige, men det gælder Administrationen og dens Personer, og de kan jo ikke gøre for, at hele Systemet, hele Apparatet er saa slet, at det ikke kan bruges. Det er ogsaa en kendt Sag, at Kontorchef Cohn, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og jeg altsaa her netop gerne har villet sige et Par venlige Ord om, hele Tiden har været imod Systemet og med hele sin nationaløkonomiske Viden har ment, at det var et forkert System. Jeg tør ikke sige, at Kontorchef Cohn er saa klog, at han mener, den konservative Toldpolitik er den rigtige, men jeg er ikke sikker paa, at han ikke mener det.

Dernæst sagde det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at den Behandling, som Det konservative Parti havde givet de hjemlige Virksomheder, var saa slet som tænkelig, for vel havde det ærede Medlem set, at man kunde gennemføre Toldforanstaltninger, men hvilken Tid vilde det ikke tage? Var Forholdet ikke dette, at det vilde være en saadan Tid, at Virksomhederne var gaaet under længe inden? Og derfor kunde man jo forstaa, at det var ganske forfærdeligt, hvad Det konservative Parti havde foreslaaet i saa Henseende. Lad mig nævne nogle af de Toldforanstaltninger, der er blevet gennemført under Valutaordningen, det er ingen Oprensning, jeg vil blot nævne for det høje Ting, hvordan det gik med Valutaforanstaltningerne, hvordan det gik, da der blev indført Importforbud for visse Spirituosa, da der blev gennemført forskellige Toldforanstaltninger for en Række Luksusartikler, da der kom en meget indviklet Automobilbeskatning paa Person-Automobiler, da der var noget, man kaldte teknisk Toldrevision — det er jo et Begreb, som vi alle sammen ved hvad dækker, altsaa af godt — paa en Række forskellige Om-

raader. Ifølge Rigsdagsaarbogen 1931—32 hedder Loven: Lov om Valutaforanstaltninger. Det er gaaet den saaledes: Fremsat i Folketinget den 27. November 1931. Første Behandling den 27. November. Udvalg den 27. November. Betænkning den 27. November. Anden Behandling den 27. November. Tredie Behandling den 27. November. Oversendt til Landstinget den 27. November. Første Behandling den 27. November. Anden Behandling den 27. November. Tredie Behandling den 27. November. Loven stadfæstet den 27. November 1931. Saa kommer vi til den næste, Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Toldloven af 29. Marts 1924. Det er en Lov, som spillede en overmaade stor Rolle i Valgagitationen. Den er af 15. Oktober, og det er en Lov, hvor Konservative og Regeringspartierne stod sammen mod Venstre, hvor altsaa et stort og indflydelsesrigt Parti gik imod, og den blev oven i Købet fremsat og gennemført i en spændt Situation, hvor enhver vidste, at vi i Løbet af kort Tid skulde have Valg, hvad vi ogsaa fik i Løbet af en Maaned. Hvordan gik det nu med den? Paa følgende Maade: Fremsat i Folketinget 11. Oktober. Første Behandling 11.—12. Oktober. Henvist til Udvalg 12. Oktober. Betænkning 13. Oktober. Tredie Behandling 13. Oktober. Oversendt til Landstinget 13. Oktober. Første Behandling 13. Oktober. Anden Behandling 13. Oktober. Tredie Behandling 13. Oktober. Loven stadfæstet 15. Oktober. Jeg vil antage, den 14. Oktober har været en Søndag, saaledes at man ikke kunde naa Stadfæstelsen før om Mandagen, men det ved jeg for øvrigt ikke.

Det er to Toldlove fra 1931—32 og 1932—33, som jo unægtelig paa meget stærk Maade taler imod det, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, og jeg kunde se, at den højtærede Finansminister slikkede sig om Munden og tænkte, at naar det kunde gaa saaledes i Forgængerens Tid, var der maaske en Chance for, at der kunde falde noget godt af ogsaa under ham. Ja, kom bare med det, kom bare med de Foranstaltninger, som er naturlige; Grund til Ængstelse for, at det ikke skal kunne gaa hurtigt og let, naar det er forstandigt, er der naturligvis ikke. Det ærede Medlem vil af disse to Loves Gennemførelse paa denne kolossal korte Tid se, at det er helt urimeligt, hvad det ærede Medlem sagde derom og om den daarlige Behandling af de hjemlige Virksomheder.

Til Slut vil jeg anbefale det høje Ting at stemme for vort Forslag og undlade at